

DECIZIE ISTORICA - Romania, condamnata de CEDO in cauza Frumusanu & Craniceanu. Statul roman a incalcat din nou dreptul la viata! Autoritatile nu au depus toate diligentele pentru gasirea vinovatilor in acest caz

Scris de L.J.

1991 din Bucuresti. CEDO a constatat din nou ca statul roman nu a respectat dreptul la viata al cetatenilor sai, si ca autoritatile nu au depus toate diligentele necesare pentru identificarea si tragerea la raspundere a celor vinovati de comiterea crimei.

1991 din Bucuresti. CEDO a constatat din nou ca statul roman nu a respectat dreptul la viata al cetatenilor sai, si ca autoritatile nu au depus toate diligentele necesare pentru identificarea si tragerea la raspundere a celor vinovati de comiterea crimei.

Reclamantii, Viorica Cranicăneanu și soții Stefan Frumusanu și Luciana Maria Frumusanu, au susținut lipsa de eficiență a urmării penale cu privire la moartea lui Andrei Frumusanu, fiul celor doi soți Frumusanu, și a Aurica Cranicăneanu, sora lui Viorica Cranicăneanu, care a avut loc în timpul Mineriadei din 25 septembrie 1991. Reclamantii au acuzat autoritățile române că nu au demarat o cercetare penală efectivă, împărțită și diligență, și pe cale de consecință, vinovatii pentru moartea celor doi nu au fost pedepsiți. În acest context, Curtea a constatat că au fost încălcate dispozițiile articolului 2 din Convenție, adică dreptul la viață, și a acordat fiecărui reclamant 30.000 de euro despagubiri morale și câte 1.000 de euro cheltuieli de judecată. În 25 septembrie 1991, Aurica Cranicăneanu, care avea 27 de ani, și Andrei Frumusanu, de 24 de ani, au fost soții de găină. După 20 de ani, ancheta încă nu a fost finalizată. Motivul rechizitoriului parchetului militar român, în direcția instanței au fost lanțurile dintr-un dispoziție de la guvernul, care era înlocuit de manifestanți. Cererea soluției Aurica Cranicăneanu și a partenerii lui Andrei Frumusanu a fost remisă CEDO în martie 2006. În acest context, judecătoarea europeană au revenit mai multe "tașouri" în ancheta facută de procurori și au menționat că aceasta ancheta a fost încetată din "procurori militari" () supus prinopului subordonari conform literaturii militare" în condiții în care "bucărați se numără între cei mai inali responsabili ai armatei înfățișă încă în funcție". Cu alte cuvinte, CEDO a sugerat ca organele de ancheta au primit caz caz în așa fel încât să nu poată sa ajunga la tragerea la raspundere a celor vinovati. Curtea Europeana a menționat de asemenea că "doi contracti generali socio-politici si perioada in cauza nu poate justifica nici durata anchetei, nici modul in care a fost desfasurata aceasta in tot acesti interesi".

Doșanul penal, închis și redeschis, fuziile de interes. Cazul a trecut de la o crimă cu autor cunoscut la AN
 Cazul Frumusanu – Craniceanu, soldat cu demisia Guvernului Petre Roman, a fost redeschis de Secția Parchetelor Militare, potrivit unei comunicări a Institutului la solicitarea presei, în decembrie 2011.
 În noaptea 2003, procurorii militari au comunicat partenerilor lui Andrei Frumusanu că au fost verificate acuzările aduse maiorului din cadrul Serviciului de proiecte și pază (SPP) Vasile Gabor, incolpat pentru impuscarea tanarului, anchetatorilor adeugind ca desanul ramine cu autor neconoscute. Secția Parchetelor Militare a dispus în 10 octombrie 2011 "redeschiderea urmării penale în rem", pentru omor deosebit de grav, fiind înscris în plan de ancheta cu privire la aspectele probatorii menționate în sentința penală numărul 5 din 23 ianuarie 2011 a Tribunalului Militar Teritorial București (unde a fost constatată soluția de acuzare de sub acuzare a ofiterului SPP-V.J.) și mijloacele de probă cu armata și fi administrate pentru clarificarea acestora.
 În rechizitoriul prin care Vasile Gabor a fost doborât justitiei se arata ca, în 25 septembrie 1991, în urma venirii în Piața Victoriei a unor grupuri mari de mineri, în jurul Guvernului au fost plătate coridoane de militari, aparținând UM 0305 și Politiei Capitalei, inclusiv din cadrul Brigăzii de Asigurare a Ordinei și Linistii Publice București. Paza imensora a obiectivului a fost asigurată de efective aparținând UM 0530, precum și de forțe din cadrul MApR. Securitatea demantilor, inclusiv a premerilor Petre Roman, a fost garantată de SPP. UM 0534 București. Intrucul premerii se afla în cladire, SPP a trimis efectivele prezente în imobil. În plus, la faza locală s-a dispus o subunitate de la Formatiunea de Intervenție Antiteroștă și SPP, condusă de Vasile Dorci Gabor, la acia dăca captiva. Conform rechizitoriului, la aproximativ o ora după ce au ocupat Piața Victoriei, manifestanții au trecut la acțiuni de o extremă violență, atacând și rănind forțele de ordine cu obiecte contundente și sicile incendiare. La ora 18.00, s-a ordonat dispersarea manifestanților din jurul clădirii Guvernului. Pe fondul violențelor care se petreceau în jurul clădirii (particular șoferii distragut majoru, iar un militar în termen fusese incendiat, decedând ulterior), Gabor a început să tragă cu un pistol de semnalizare, calibru 26 de milimetri, în manifestanți care se aflau în direcția "obiectului TAROM" (scara scării unei banci, din Piața Victoriei). În jurul orei 18.15, soții Aurica și Viorica Cranicăneanu au sosit în Piața Victoriei, venind dintr-o Piața Română. Ei s-au oprit pentru câteva momente în fața "obiectului TAROM". În acea clipă, unul din cartușele trase a lovit pe Aurica Cranicăneanu (33 ani). Ea a fost transportată la Spitalul Municipal București și internată la ora 19.30. În jurul orei 18.40, un al doilea cartuș trăs fără fi lovit în plagi pe studentul Andrei Frumusanu (20 ani). El a fost transportat la Spitalul Clinic de Urgență București, unde, la ora 19.05, s-a constatat decesul. Vasile Gabor a fost trimis în judecată după aproape patru ani de la uciderea celor doi tineri. În august 1992, împreună cu capitulul Marian Constantin, acuzat de țigă și de furt pentru că, prin înșelăciune unor documente, se încercase să ascundă faptul că ofiterul e trăs cu muniile reale. Marian Constantin, condamnat în prima instanță la șase luni de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, a fost achitat în 16 iunie 2000, după ce judecătoria au constatat că țigăle, comite cu atropoie nouă ani în urma, s-au presoris, iar inculpatul nu mai putea răspunde penal. După 20 de ani de cercetări în acest caz și confruntări politice pe aceasta tema, persoana care l-a împuscat pe Aurica Cranicăneanu și Andrei Frumusanu ramine neconoscute.